

C. Overgangsudgifter for Fonden:	Gældende Lov	For- slaget
Overgangstillæg (§ 73, 1ste Stk.) ...	Mill. Kr.	Mill. Kr.
	—	1,0
D. Senere Udgiftsforøgelse for Fonden:		
Invaliditetskendelser i Alderen 62—65		
Aar.....	—	1,0
Underskud paa nye ubemidlede for sikrede.....	—	0,5
For Overskudet paa nye bemidlede for sikrede tør man ikke anføre noget bestemt Tal, men Tilgang af saadanne Personer vil i alle Tilfælde styrke Forsikringen, idet Præmierne fra de paaagældende eventuelt vil kunne naa op paa 1½ Mill. Kr., jfr. Indledningen til Bemærkningerne.		
II. Statens Udgift (bortset fra Administration).	Gældende Lov	For- slaget
Til Fonden efter ovenstaaende Normalbudget (B).....	Mill. Kr.	Mill. Kr.
	2,93	1,0
Regnes med en Udgift for Fonden paa 1 Mill. Kr. efter Punkt C. eller D.....	—	0,9
Rentenydernes Bidrag til Administration ...	÷0,09	
Ialt...	2,84	1,9
III. Kommunernes Udgift:		
Til Fonden efter ovenstaaende Normalbudget (B).....	2,3	1,9
Tillæg for svær Invaliditet	1,0	—
Regnes med en Udgift for Fonden paa 1 Mill. Kr. efter Punkt C. eller D..	—	0,1
Ialt...	3,3	2,0

Som det vil ses, kan baade Stat og Kommune vente at opnaa en Besparelse paa den Del af Forslaget, der angaar Invalidforsikringen. For begge Vedkommende reduceres denne Besparelse dog betydeligt, naar man tager i Betragtning, at en Udgift paa ca. 1 Mill. Kr. for Rente til Personer over 65 Aar flyttes fra Invalidforsikringsfonden over paa Aldersrenten. Desuden er Forandringen i Invalidforsikringen et Led i den samlede Folkeforsikringsplan, og dennes Gennemførlighed vil efter Socialministeriets Skøn væsentligt lattes, naar ogsaa de forsikrede og de bidragspligtige Arbejdsgivere kommer til at bære en Del af de forøgede Udgifter, som den samlede Plan giver Anledning til.

Naar Hensyn tages til den sandsynlige Udvikling af Invalidforsikringen, vil Forholdet mellem Ydelser og Præmier for de ubemidlede forsikrede næppe komme til at afvige stærkt fra det hidtil gældende. De forsikredes Præmier vil i alle Tilfælde holde sig indenfor den i Forslagets Paragraf 1 angivne Ramme: at de kun skal være Vederlag for Adgangen til at erholde Invalidrente.

3. Aldersrente.

Langt den største Udgiftsforøgelse falder paa Aldersrenten. Der sker her en væsentlig Forhøjelse af Grundbeløbene for 65-aarige Rentenydere, navnlig i Landkommunerne, samtidig med at Fradragsreglerne gøres lempeligere, medens paa den anden Side det Tillæg, der gives for at udsætte Ansøgningen om Aldersrente fra det 65. til det 66., 67. eller 68. Aar formindskes fra henholdsvis ca. 10, 20 og 30 pCt. af Grundbeløbet for 65-aarige til 5, 10 og 15 pCt. heraf. Som samlet Virkning af disse Forandringer fremkommer en Merudgift paa ialt ca. 7 Mill. Kr., jfr. det af Statistisk Departement beregnede Tal for Grundbeløb med Fradrag i Henhold til Forslaget og det tilsvarende Tal for første Halvår under Loven af 1927. Det bemærkes herved, at man paa Grund af den nævnte Formindskelse af Tillæget for at vente med at søge Aldersrente fremtidig maa regne med et noget større Antal Aldersrentenydere i de første Aargange efter 65-Aars Alderen, og derved et noget større samlet Antal Rentenydere.

Det nye personlige Tillæg antages at ville medføre en samlet Udgift paa ca. 2 Mill. Kr., det nye Alderstillæg ca. 2½ Mill. Kr. og Tillæg til Enker og Enkemænd samt Børnetillæg, som sjældent vil faa Betydning med Hensyn til Aldersrentenydere, ca. 1 Mill. Kr.

Udgiften til Sygehjælp samt Kørsler m. v. vil efterhaanden blive overtaget af Sygekasserne, idet der som Aldersrenteudgift kun vil blive tilbage et mindre Beløb til Rentenydere, som har opbrugt deres Sygekassehjælp eller ikke er i Sygekasse. I de første Aar maa man dog afholde de hidtidige Udgifter fuldt ud som Aldersrenteudgift, herunder Udgiften til Sygehjælp paa Landet, som nu omfattes af det personlige Tillæg.

Saalænge Bestemmelserne i § 73, 1. og 4. Stk. aabner Adgang til at nyde Aldersrente før det 65. Aar, d. v. s. i 10 Aar, vil dette medføre en betydelig Overgangsudgift, som i Begyndelsen vil udgøre 2½ à 3 Mill. Kr., men senere aftage stærkt.